

Herwig Dejonghe, Antarctic Foods en Be Delicious (Roeselare):

Ondernemen is als zeilen

Christina Van Geel, Stem & Pen

Herwig Dejonghe: Ik ben in een bloemkool geboren, zeg ik altijd. Op het veld, tussen de groenten, daar liggen mijn wortels. Een bloemkool is ook een gepast symbool hé: ze brengt het leven op aarde, samen met de ooievaar (licht). Het huis van mijn vader en mijn ooms heette vroeger 'het karotekot'. De worteltjes werden er gesneden en voorbereid voor de conservennijverheid. Zelfs mijn naam, Herwig, was al een voorbode van mijn passie voor groenten. Op school maakten ze daar toen 'Erwete' van en dat is 'erwt' in het West-Vlaams. Ja, het zat er al in van in de dop!

Mijn vader en zijn twee broers hadden een handelsonderneming in **Westrozebeke**, gespecialiseerd in het leveren van groenten aan conservenbedrijven. Dat was in die tijd dé manier om groenten te bewaren. Als kleine jongen werd ik door mijn vader in de camionette geladen om mee boontjes te gaan plukken. De randen van het veld moesten eerst met de hand geplukt worden voor de machines het veld op konden. Ik deed dat heel graag. Werken op het veld was toen nog echt een sociaal gebeuren. Met tientallen stonden we naast elkaar boontjes te plukken: gepensioneerde dames, studenten en kleine gastjes zoals ik. Er werden moppen getapt en verhalen verteld. En na het werk aten we allemaal samen met de boer en de boerin op de boerderij. Dat was een fantastische tijd. Ik hou van mensen, van samenwerken, nog altijd.

De geboorte van Pinguin

In 1965 hebben mijn vader en zijn broers de diepvriesgroenten in Vlaanderen geïntroduceerd. "Wie wil dat nu eten?", was toen nog een algemene reactie. Mensen moesten nog overtuigd worden dat diepvries gezond én lekker kan zijn. Vooral mijn nonkel André was een echte pionier met de nieuwe techniek van het 'snelvriezen'. In amper tien minuten tijd vries je een product in met een koude luchtstroom van -40 graden. Als in een polaire storm wordt ieder erwte apart en snel ingevroren. De kwaliteit en de smaak van het product hangt namelijk

sterk af van de snelheid van invriezen. Daarom smaakt kwalitatief ingevroren voedsel zoveel beter en is het veel vaster van structuur dan de bloemkool die je thuis invriest. De drie broers Dejonghe bouwden een kleine fabriek in Westrozebeke en **Pinguin** was geboren.

Deuredoen en durven

Roots en **familie** zijn ontzettend belangrijk voor mij. In mijn kindertijd leefden wij met drie families heel verbonden. Alle familie-uitgaven en -inkomsten van de drie gezinnen werden samen beheerd; zelfs de telefoon werd gedeeld. Als je zo dicht bij elkaar leeft, blijft er weinig verborgen. Die intensiteit en transparantie van menselijke contacten draag ik nog altijd mee.

Mijn **vader** is overleden toen ik veertien was. Hij was een ongelofelijk harde werker. De laatste jaren van zijn leven was ik op internaat en mijn schaarse herinneringen zijn vooral die van tijdens de schoolvakanties toen ik samen met hem de veldbezoeken deed. Na zijn dood is hij veel meer mijn mentor geworden dan hij bij leven en welzijn was. 'Deuredoen', dat zat heel hard in hem. Als ik diep zit, als alles tegenzit, dan denk ik: "Komaan Herwig, deuredoen, voortdoen. Laat je niet afschrikken door problemen. Die horen erbij, los het op en ga voort."

Een jaar nadat mijn vader gestorven was, belde er een vriend aan de deur. Of ik samen met hem een **Chiro**-afdeling

in Westrozebeke wilde oprichten. We hebben een proost gezocht, leden geronseld en we hebben weer schwing in het verenigingsleven gebracht. Wat we toen als jonge gasten van vijftien voor mekaar hebben gekregen, heeft me geleerd dat je soms moet springen in het leven. Die vriend heeft me leren durven. Durven ondernemen. Wegen inslaan waarvan je niet weet waar ze naartoe leiden.

Wie Herwig Dejonghe (1959)

zegt, denkt aan Pinguin, pioniers in diepvriesgroenten. In 1982 komt Herwig als jong handelsingenieur aan boord bij het familiebedrijf, dat razendsnel groeit en evolueert. Na een aantal succesvolle overnames en fusies en een beursintroduktie, verlaat Herwig in 2014 het bedrijf dat intussen Greenyard heet, om als ondernemer een nieuw pad te bewandelen. Via Be Delicious promoot hij onze Belgische voedingsspecialiteiten in het buitenland. Maar de groentepassie dooft niet en in 2015 keert Herwig via een 'doorstart' van een diepvriesgroentebedrijf in Zuid-West-Frankrijk – Antarctic Foods Aquitaine – terug naar zijn roots. Zoon Francis Dejonghe leidt intussen het bedrijf in Frankrijk. Herwig stuurt vanuit Roeselare de handelsactiviteiten van Antarctic Foods aan. Hij is ook de mentor achter het kleinschalige bedrijfcentrum Noordstraat 140 in het hart van Roeselare. Dat herbergt momenteel vooral vrouwelijke ondernemers.

Ondernemen is ook een kunst. Als ondernemer creëer je iets wat er nog niet is, zoals een schilder of een beeldhouwer. Meer dan dromen is het voor mij het tastbaar en voelbaar maken van je verbeelding.

De mogelijkheden smaken van het onbekende. Hij is nog altijd mijn beste vriend.

De waarde van het sermoen

Ik ben katholiek opgevoed en ik ben nog gelovig. Toen onze kinderen klein waren, hield ik op zondagavond wel eens een preek, zoals het sermoen in de Kerk. Een heel waardevol moment tijdens de kerkdienst. Vanop de preekstoel werden er prachtige levenslessen meegegeven. Er werden verhalen gedeeld die moed en hoop geven, verhalen van herkenning die mensen met mekaar verbinden. Dat deed ik dus ook in familieverband. Ik vind het jammer dat onze samenleving het nu meestal zonder geloof moet stellen. Dat we die houvast kwijt zijn, maakt ons stuurloos. Vertrouwen in God, maar vooral ook in elkaar, in het leven: dat kunnen we in deze tijd zo hard gebruiken. Elke week loop ik nog wel even een kerk binnen, al is het maar gewoon om symbolisch goeiedag te zeggen.

Ik heb er eigenlijk nooit van gedroomd om ondernemer te worden. Toen ze me als kind van zeven vroegen wat ik later wilde worden, zei ik 'professor'. Ik was een grote fan van de strips van **Jommeke**. En vooral van **Professor Gobelij**. Een uitvinder, dat wilde ik zijn.

Mijn oudste dochter zegt soms: "Jouw probleem is dat je veel te veel uitvindt!" Ik zit boordevol ideeën en initiatieven.

Elke dag bedenk ik wel een nieuwe stap. Dat is voor mij de essentie van ondernemen: de weg die je aflegt en wat je leert onderweg. Ik heb geen droom, ik ben op ontdekkingsreis. Mijn voetstappen zijn de weg.

Zeilen naar de wind

In managementtalk wordt vaak de klemtoon gelegd op kiezen en vooraf uitschrijven van visie en doelen. Ik vind dat niet het allerbelangrijkste.

Ik voel wel de magneet, ik weet waar het noorden ligt. Die magneet is mijn richtingaanwijzer. Maar er is geen rechte weg.

Ik ben een **zeiler**. Op zee zet je je zeilen naar de wind. Je past je koers en zeilstanden continu aan. Bij een windstoot schiet je vooruit, om dan weer in te houden. Zo'n ondernemer ben ik. Een stap vooruit, een halve achteruit, gas terugnemen, wachten, omkijken en dan weer volle bak.

De puzzel van het leven

Ik geloof ook in **voortschrijdend inzicht**. Onderweg realiseert zich de weg. Dat maakt mij een ondernemer die zich toch nog goed kan voelen in uitzichtloze en onzekere situaties. Dan kan je eigenlijk alle kanten uit. Ondernemers die de hele weg vooraf uitgestippeld hebben, zijn een pak minder flexibel. In onvoorziene situaties rijden ze zich soms vast of lopen ze verloren. Maar je moet niet per se de bergtop willen zien als je in het dal staat. Hou je doelen dichtbij en je stappen wendbaar. Dat geloof in de relativiteit der dingen helpt mij door moeilijke periodes heen.

Mensen stellen zich soms te concrete dromen. Als je een groene boot wil kopen en het leven geeft je een blauwe, tja, ga dan zeilen met die blauwe boot. Ga over tot actie, neem een beslissing.

Zo kom je er. En waar die 'er' is, dat bepaalt de reis wel.

Ik ben ook een puzzelaar. Het hele leven is een puzzel. Als je zo'n puzzel van duizenden stukjes in één dag wil leggen, dan ga je gefrustreerd slapen. Dat lukt niet. Maar als je elke dag een paar stukjes legt, dan zie je het resultaat langzaam vorm krijgen. Elke tegenslag zie ik dan ook als een pauzemoment tijdens het puzzelen. Niet onoverkomelijk en meestal inspirerend.

Verbeeldend ondernemen

Al zeilend op zee heb ik een aantal jaren geleden een **hartinfarct** gehad. Ik was weg. Hadden ze me toen niet teruggehaald, dan waren de blauwe lucht en de zee mijn laatste beeld geweest. Die ervaring heeft me nog meer bewust gemaakt van de waarde van het leven, dat het een ongelofelijk cadeau is dat we moeten koesteren. Het parcours dat ik loop wil ik graag verderzetten, maar misschien wel iets rustiger aan. Ik heb een aantal bezigheden afgebouwd. Maar goed, ik blijf toch een bezige bij. De aard van het beestje is toch gedrevenheid.

En die gedrevenheid heb je als ondernemer ook nodig. Ondernemen is topsport. Als je je dromen wil realiseren, moet je diep en ver gaan. Het is hard werken, zoals mijn vader me geleerd heeft: deuredoen. Maar ondernemen is ook een kunst. Als ondernemer creëer je iets wat er nog niet is, zoals een schilder of een beeldhouwer. Meer dan dromen is het voor mij het tastbaar en voelbaar maken van je verbeelding. Uit die combinatie van kunde, talent, hard werken en verbeelding ontstaan de mooiste dingen. Mooier dan je het ooit had kunnen dromen.